

In Arcen toeteren de bloemen

DOOR PETER JANSSEN

BEELDENDE KUNST EXPOSITIE

Bloemen die uit elkaar spatten of die toeteren als je erlangs loopt. Gekker moet het natuurlijk niet worden in de Kasteeltuinen in Arcen. Gelukkig is het kunst.

ARCEN

Je wordt al van verre door geluiden gelokt. Toeterend vingerhoedskruid en ratelende populieren trekken de aandacht op de tweede etage van Kasteel Arcen. Het zijn kunstwerken van Eelco Brand en Marjan Laaper en als je gehypnotiseerd door deze sirenen van het ene naar het andere kunstwerk loopt, trekt onderweg nog een antilope zijn neus voor je op. Ze zijn heel dwingend aanwezig, deze kunstwerken, maar humor relatieveert ze weer. Dat gebeurt ook in een andere uithoek van deze grote etage, waar een kunstwerk ons als mens op de weegschaal legt. Conclusie: we zijn slechts luchtballonnen. Dat schijnt Erasmus ooit te hebben gezegd, en die uitspraak spookt Marinke van Zandwijk al vijftien jaar door het hoofd, ze drijft haar ertoe bellen te blazen. Niet van zeepsop maar van glas. Haar werk beheerst een hele zaal, maar omdat het vrolijk gekleurde ballonnen lijken, valt het oordeel niet zo zwaar. We staan er in ieder geval fleurig op.

Verrassingen

De tentoonstelling in de Kasteeltuinen is samengesteld door de Venlose galerist Paul Wilms en Saskia van de Wiel, conservator bij Museum van Bommel van Dam. Het lijkt erop dat ze met de tuinen meer moeite hebben gehad dan met het kasteel. Buiten tussen het groen zie je vrij

Beeld van de tentoonstelling buiten (boven) en binnen. FOTO'S MARA VAN DEN OETELAAR

traditionele kunst, zonder echte verrassingen, terwijl je binnen van de ene zaal naar de andere wordt getrokken en vaak vol verbazing blijft staan. Buiten staan, om maar iets te noemen, de overbekende golvende steenstroken van Hans Reijnders. Die heb je ook op veel plaatsen in de openbare ruimte. Van Shinkichi Tajiri is - weinig verrassend - een knoop te zien. Waarom niet een van zijn wellustige zaden, die het overvloedige groen naar de kroon zouden steken? Overal om je heen hoor je gemotoriseerde snoeimachines die het groen, dat na de overvloedige regenval van de laatste tijd gulzig woekert, in toom moeten houden.

Magische bol

Grappig is wel een 'magische' Bol van Ronald Westerhuis, die delen van het park weerspiegelt maar de

wereld wel op zijn kop zet. Maar binnen is, tenzij je alleen voor de planten komt, meer te beleven. Zeker als je ook nog het geluk hebt vrijwilligster Veronie tegen het lijf te lopen. Zij vertelt over het kasteel en over een van zijn vroegere bewoners.

Landschappen

Professor August Deusser, kunstschilder en directeur van de kunstacademie in Düsseldorf, was de laatste particuliere eigenaar van het landgoed dat nu Kasteeltuinen

Canadese kleinkinderen van emigranten zijn verbaasd een kasteel te zien. Die zijn daar niet.

Arcen heet. Veronie wijst op zijn schilderijen die hier nog hangen en die vaak landschappen uit de streek verbeelden. Ze wijst op het meubilaire dat er nog van hem is. En ze verhaalt van de verbazing van (klein)kinderen van emigranten als die het kasteel zien. Want, nee, die heb je in Canada niet. Om geschiedenis op te snuiven - hun eigen geschiedenis - moeten ze toch even naar Nederland. De tentoonstelling heet *Kunst natuurlijk*. Het moet de goede neus, de ervaring en het grote netwerk van de samenstellers zijn, dat zoveel kunstwerken speciaal voor hier en nu gemaakt lijken te zijn, zonder dat ze illustraties worden. Kijk naar de bloemen van Reinoud van Vught. De toeterende bloemen van daarstraks, en de ratelende populier. Dit zegt Wikipedia over die boom: 'De

gegolfd bladeren hebben een afgeplatte bladsteel waardoor de bladeren bijna altijd ritselen, vandaar de naam ratelpopulier'. De soort komt veel voor in onder andere natuurgebied Ravenvennen, vlak bij het kasteel. Ook voor de expositie gemaakt lijkt de installatie *Sequoia* van Frank Bruggeman met voorwerpen, foto's en zelfs oude rekeningen, die verwijzen naar de geschiedenis van de tuinen. Nog een hele mooie (er is te veel om zelfs maar aan te stippen): een wandobject van Maze de Boer, dat lijkt op een enorme verkoopstand van zakjes bloemzaad, maar dat bestaat uit allemaal kleine schilderijtjes.

De tentoonstelling is te zien tot 2 oktober.

Reageren?
peter.janssen@mgl.nl

Geblagen bellen van Marinke van Zandwijk.

Keramische beelden van Hanneke Giezen